

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/86/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124201104
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4124201104.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, pracovisko Zlaté Moravce, dieťa matky: B. C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., E. XXXX/X, t.č. bytom F. XXX, právne zastúpená Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom, so sídlom Vráble, Hlavná 1221 a otca: G. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., t.č. bytom C. H. XXX, právne zastúpený JUDr. Martinom Kanásom, advokátom, so sídlom Nitra, Školská 3, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24. apríla 2025, č.k. 35P/37/2024-266, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. zvýšeným výživným v sume 180 eur mesačne, počnúc dňom 30.01.2024, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v príslušnom mesiaci vopred (výrok I.), zročné výživné otca za čas od 30.01.2024 do 30.04.2025 vo výške 2 149,93 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok (výrok II.), oprávnil otca stýkať sa s maloletým každý páry týždeň od štvrtka od 15.00 hod., kedy si otec maloletého prevezme v predškolskom zariadení do nasledujúceho pondelka do 08.00 hod., kedy maloletého odovzdá do predškolského zariadenia s tým, že v prípade, že predškolské zariadenie nebude funkčné, otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho riadne a včas odovzdá matke, matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť (výrok III.), oprávnil otca stretávať sa s maloletým počas letných prázdnin mimo bežne upravený styk každý kalendárny rok od 30.06. od 17.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod. (výrok IV.) a počas zimných prázdnin mimo bežne upravený styk každý nepárny kalendárny rok od 23.12. od 09.00 hod. do 27.12. do 17.00 hod. a každý páry kalendárny rok od 27.12. od 17.00 hod. do 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 17.00 hod. (výrok V.), čím zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8P/176/2022 - 271 zo dňa 03.02.2023 v časti vyživovacej povinnosti otca a v časti úpravy styku (výrok VI.) a napokon rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok VII.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 25 ods. 1 až 4, § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že matka sa

návrhom, doručeným súdu dňa 30.01.2024, domáhala zvýšenia výživného na sumu 250 eur mesačne nakoľko minimálne výživné nepostačuje na pokrytie výdavkov na maloletého. Zároveň sa domáhala novej úpravy styku otca s maloletým, keďže doterajšia úprava styku je pre maloleté dieťa ako aj pre ňu nevyhovujúca - podľa predchádzajúceho rozhodnutia je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý týždeň v roku od piatka 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a matka nemá možnosť tráviť čas so synom počas žiadneho víkendu. S rodičovskou dohodou na súde súhlasila len z dôvodu, že otec v tom čase vyvíjal na ňu veľký psychický nátlak, pričom s otcom nie je možné dohodnúť sa o stretávaní s maloletým počas víkendu. Otec s podaným návrhom nesúhlasil, nevidel dôvod na obmedzovanie, resp. zúženie jeho styku s maloletým, eventuálne by súhlasil s tým, aby bol maloletý u neho tri víkendy v mesiaci a jeden víkend u matky.

3. Súd mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/41/2021 - 43 zo dňa 23.07.2021 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené. Naposledy bolo rozhodnuté o maloletom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8P/176/2022-271 zo dňa 03.02.2023, kedy bol maloletý rodičovskou dohodou zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, otca súd zaviazal výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa a zároveň bol upravený styk otca s maloletým. Maloletý v čase posledného rozhodnutia navštevoval materskú školu, túto navštevuje aj v súčasnosti. Otec bol samostatne zárobkovo činná osoba v oblasti stavebníctva, za rok 2021 dosiahol príjem zo živnosti 41 429,60 eur, pracoval tiež na polovičný úväzok ako taxikár v spoločnosti s príjmom približne 600 eur mesačne, býval s priateľkou. Matka bola zamestnaná v spoločnosti G. I., zároveň bola aj jediným konateľom tejto spoločnosti, pričom dosahovala príjem priemerne 2 295,69 eur mesačne spolu s rodičovským príspevkom a rodinnými prídavkami. Spoločnosť G. I. za rok 2021 dosiahla obrát 277 367,04 eur, pričom zisk bol vo výške 13 131,50 eur. Matka mala ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom J., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX. Otec je v súčasnosti zamestnaný ako taxikár, podľa potvrdenia zamestnávateľa o príjme otca za rok 2024 tento dosahoval mesačný príjem 71,44 eur v čistom a za rok 2025 za mesiace január a február príjem 80,84 eur mesačne. Z daňového priznania otca za rok 2023 vyplýva, že dosiahol príjem zo závislej činnosti v sume 6 140,50, čo činí sumu 511,70 eur mesačne a zo živnosti dosiahol príjem 500 eur. Má mesačné výdavky na nájomné 450 eur vrátane všetkých energií, internetu a televízie, výdavky na stravu 200 eur, ošatenie a drogériu 100 eur, na pohonné hmoty 200 eur, iné výdavky otec neuvádza. Matka aj v súčasnosti pôsobí ako konateľka a zamestnankyňa v spoločnosti G. I., z potvrdenia o príjme vyplýva jej priemerný mesačný príjem za obdobie od 01.03.2023 do 01.03.2024 vo výške 2 078,04 eur. Matka bola od 01.04.2024 do 08.11.2024 na materskej dovolenke s celkovým príjmom vo výške 2 182,79 eur mesačne, zároveň od 11/2024 do 03/2025 poberala nemocenské dávky spolu v sume 4144,34 eur. Za rok 2024 dosiahla príjem zo živnosti vo výške 54 469,94 eur. Mesačné výdavky matky na stravu a drogériu sú 400 eur, telefónne účty matky a dvoch detí 160 eur, oblečenie 40 eur, úver 450,86 eur, spotrebný úver 143,40 eur, škôlka 50 eur, náklady na PHM 100 eur, nájom 800 eur. Žije v spoločnej domácnosti s jej partnerom dosahujúcim príjem 1 804,91 eur mesačne. Podľa zistení kolízneho opatrovníka má maloletý rovnaký citový a blízky vzťah k obojmu rodičom a je v jeho záujme, aby trávil čas počas víkendu aj so svojou matkou, navrhol preto upraviť styk s otcom v rozsahu každého párneho víkendu v mesiaci.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia, kedy bola schválená rodičovská dohoda, došlo k zmene pomerov najmä k zvýšeniu výdavkov na strane maloletého plynutím času, ako aj celkovou infláciou a minimálne zákonné výživné nepostačuje na pokrytie výdavkov na maloletého, preto je návrh na zvýšenie výživného dôvodný. Súd vychádzal z príjmov rodičov a odôvodnených výdavkov maloletého a určil výživné v sume 180 eur mesačne. Príjem, ktorý deklaroval otec jeho vyjadrením ako aj potvrdením od zamestnávateľa, súd nepovažoval za skutočný. Keďže súd má povinnosť zistiť v konaní skutočný stav veci a skutočný príjem otca sa nepodarilo zistiť, súd vychádzal z potenciálneho príjmu otca, teda príjmu, ktorý otec môže dosahovať vzhľadom na svoj vek, pracovné zaradenie, pracovné skúsenosti, prax a profesiu, ktorú vykonáva. Lustráciou na pracovnom portáli E. súd overil pracovné ponuky na pozíciu vodič taxislužby, kde bolo zistené, že ponúkaný základný plat je minimálne v rozsahu 1 200 až 1 300 eur brutto mesačne, čomu zodpovedá čistý príjem minimálne vo výške 950 eur a z tejto sumy súd vychádzal pri určovaní výšky výživného. Pri určení výšky výživného v sume 180 eur mesačne sa súd tiež riadil odporúčajúcou tabuľkou zverejnenou Ministerstvom spravodlivosti SR, na základe ktorej predstavuje výška výživného na dieťa vo veku maloletého A. 18 % z čistého mesačného príjmu povinného rodiča, čo činí sumu 171 eur. Súd túto sumu zaokrúhlil nahor na sumu 180 eur aj s ohľadom na to, že v tomto roku dosiahne maloletý vek

6 rokov, kedy dochádza podľa odporúčajúcej tabuľky k navýšeniu pri výpočte výživného z 18 % na 20 % z čistého mesačného príjmu povinného rodiča. Zároveň súd podporne poukázal na potvrdenie o príjme otca, ktorým je preukázané, že v mesiaci október a november 2023 otec dosahoval 1 200 eur a 1 204,69 eur v hrubom, čo činí 919,70 eur a 923,01 eur v čistom. Otec teda dosahoval čistú mzdu nad 900 eur mesačne, čo je v súlade so zisteným potenciálnym príjmom otca. Až následne od decembra 2023 bol vymeriavací základ otca len v minimálnom zákonom rozsahu vo výške 110 eur a v roku 2025 len 120 eur mesačne. Taktiež súd podporne poukázal na výpoveď otca na pojednávaní dňa 18.07.2024, kedy uviedol, že jeho mesačný príjem je vo výške 700 až 800 eur mesačne v čistom a napokon poukázal na otcom deklarované výdavky vo výške 950 eur mesačne. Na základe uvedeného mal súd za to, že príjem otca v sume 950 eur mesačne v čistom je možné považovať za jeho potencionálny príjem, a preto sa týmto príjmom pri určení výšky výživného riadil. Otec navyše nadobudol finančné prostriedky vyššej hodnoty predajom nehnuteľného majetku, čo samo osebe predstavuje zvýšenie životnej úrovne otca. Otcom navrhované výživné 50 eur mesačne súd považoval za neadekvátne, nereálne, výrazne podhodnotené a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Zročné výživné súd vyčíslil od podania návrhu do posledného dňa v mesiaci, v ktorom súd rozhodol za súčasného odpočítania už uhradeného výživného, zároveň otcovi povolil splácať zročné výživné v mesačných splátkach po 100 eur.

5. Čo sa týka úpravy styku, z vykonaného dokazovania mal súd za to, že rodičovská dohoda uzavretá v minulosti, už v súčasnosti nie je v záujme maloletého, keďže maloletý nemá možnosť tráviť s matkou čas mimo pracovného týždňa, preto upravil styk otca s maloletým na každý párny týždeň, avšak nie od piatka ako v poslednom rozhodnutí, ale od štvrtka od 15.00 hod., kedy si otec maloletého prevezme v predškolskom zariadení do nasledujúceho pondelka do 08.00 hod., kedy maloletého odovzdá do predškolského zariadenia. Takto upravený bežný styk, keď sa to premietne do celkového počtu dní v mesiaci, v ktorých je maloletý v starostlivosti otca, znamená v podstate len zníženie o jeden deň, keďže v prípade poslednej úpravy bol maloletý u otca 8 dní v mesiaci a v rámci novej úpravy bude u otca približne 7 dní v mesiaci. Nejde teda o zásadné zníženie rozsahu styku otca s maloletým, kedy by dochádzalo k tomu, že otec by nemal dostatok času na rozvíjanie jeho vzťahu a citových väzieb s maloletým. Súd do rozsudku zároveň s menšími úpravami premietol predchádzajúce rozhodnutie týkajúce sa špeciálnej úpravy styku počas letných prázdnin a zimných prázdnin s miernou úpravou časov odovzdávania maloletého, inak túto špeciálnu úpravu styku ponechal v takom rozsahu počtu dní, ako to bolo určené posledným rozhodnutím. Súd mal za to, že nová úprava styku, ktorá predstavuje menší počet intervalov odovzdávania maloletého dieťaťa za súčasného predĺženia trvania styku otca s maloletým je bezpochyby v záujme maloletého dieťaťa. Takáto úprava zároveň prispeje k zníženiu vzájomných kontaktov rodičov maloletého dieťaťa, ktorí ani vzhľadom na odstup času od ukončenia spolužitia a poskytnutému poradenstvu nevedia spolu konštruktívne komunikovať ohľadom starostlivosti o maloletého, dochádza medzi nimi aj v súčasnosti k vzájomným nezhodám a osočovaniu, čo určite nie je na prospech maloletého. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého a to v celom jeho rozsahu. Uviedol, že súd nesprávne postupoval pri určení výšky výživného, nakoľko listiny, z ktorých vychádzal a to pracovná ponuka na portáli E., pozícia taxikár ako aj jej aplikovanie je nesprávne. Platná úprava styku otca so synom A. je totiž každý jeden víkend od piatku do nedele, pričom otec pre maloletého chodí do bydliska matky, kam ho aj zanesie. Preto už len samotná skutočnosť, že otec všetky štyri víkendy od piatku do nedele nepracuje ako taxikár, ale stará sa o maloletého syna, má veľký vplyv na stanovenie výšky výživného, pretože pri povolaní taxikára sú najbonitnejšími dňami práve piatok, sobota a nedeľa. Preto v tomto smere považuje otec rozhodnutie ohľadom zvýšenia výživného za nepreskúmateľné a nesprávne. Čo sa týka úpravy styku s maloletým, súd musí vziať do úvahy aj správanie sa matky. Ako už otec uviedol, matka pri rozvode manželstva súhlasila so striedavou starostlivosťou oboch rodičov, následne ďalšou úpravou bola schválená dohoda rodičov a styk sa realizuje ako v súčasnosti, teda každý jeden víkend. V súčasnosti je matka opäť nespokojná a navrhuje zmenu úpravy styku, s ktorou súhlasila. Je potrebné brať hlavne zreteľ na maloletého A., ktorý toto všetko musí akceptovať a prispôbovať sa tomu. Otec uvádza, že momentálne majú so synom veľmi dobrý vzťah a tento je podľa rozsudku zúžený, pričom otec je toho názoru, že ak súd nezistil žiadne negatívne vplyvy ohľadom styku otca s maloletým, logicky a aj právne by sa mal styk vždy rozširovať a nie zužovať a úplne meniť spôsob styku. Omnoho menším zásahom do zabehnutého stretávania je potom úprava styku v zmysle návrhu otca, ktorý predniesol súdu a síce, že by jeden víkend mohol maloletý tráviť s matkou a ďalšie tri víkendy od štvrtka po škôlke by si otec maloletého vyzdvihol a v pondelok ráno by ho do škôlky zanesol. Na základe uvedeného otec navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie a rozhodnúť v zmysle jeho odvolania.

7. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu považovala rozsudok za správny tak v časti vyživovacej povinnosti otca, ako aj v časti úpravy styku otca s maloletým a navrhla ho potvrdiť. Pôvodne stanovené výživné otca na sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa bolo v rozpore so zákonom a táto úprava výživného absolútne nezodpovedala zákonným zásadám, výška určeného výživného nezodpovedala odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ani schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Otec v priebehu celého konania nebol schopný riadne dokladovať svoje skutočné zárobkové a majetkové pomery. Bez ohľadu na to však súd mal k dispozícii dostatok dôkazov na relevantné stanovenie vyživovacej povinnosti otca a o výške výživného súd rozhodol správne, pričom správne nebral do úvahy nepravdivé potvrdenie o príjme, ktoré otec súdu predložil. Samotný otec vo svojej výpovedi potvrdil nepravdivosť tohto potvrdenia a skutočnosť, že jeho príjem je mnohonásobne vyšší, ako je v potvrdení uvádzaný. Preto súd správne zabezpečil aj dôkazy o príjme dosahovanom na rovnakej pracovnej pozícii ako je zamestnanie otca. Argumentácia otca v podanom odvolaní je účelová. V prvom rade matka má za to, že výška príjmu na danej pracovnej pozícii tak zásadne nezávisí od vykonávania práce počas víkendov. Navyše sa súčasne mení úprava styku otca s maloletým a otec tak bude mať možnosť vykonávať práce aj počas víkendov. V súvislosti s reálnym posúdením schopností, možností a majetkových pomerov otca sú relevantné aj výsledky dokazovania preukazujúce nedávny skutočný príjem otca z predaja nehnuteľností, ktorý mu tiež umožňuje riadne a v zodpovedajúcej výške plniť jeho vyživovaciu povinnosť.

8. Matka považuje za správne aj rozhodnutie v časti zmeny úpravy styku otca s maloletým, keďže rozsah úpravy styku s maloletým tak, ako bol naposledy stanovený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 8P/176/2022-271 zo dňa 03.02.2023 nebol v záujme maloletého dieťaťa, pretože matka nemôže tráviť s maloletým žiaden víkend v roku, s výnimkou osobitnej úpravy v čase letných prázdnin. Toto jednoznačne znevýhodňuje matku pri výkone rodičovských práv. Je síce pravdou, že maloletý je zverený do jej osobnej starostlivosti, avšak počas pracovného týždňa navštevuje materskú školu a matka tak s ním počas týždňa trávi čas len v pondelok až štvrtok od 15.30 do 20.30 hod., kedy maloletý ide spať. Cez víkendy od piatku až do nedele so synom mal právo tráviť čas iba otec a matka nemala možnosť stráviť s maloletým žiaden víkend v roku a nemala k dispozícii časový priestor na voľnočasové aktivity so synom alebo stretávanie sa so širšou rodinou aj s maloletým. Takýto osobitný časový priestor počas víkendových dní by mali mať v zásade v rovnakom rozsahu obaja rodičia dieťaťa, táto zásada by mala byť teda aplikovaná aj v súvislosti s rozhodovaním súdu o úprave styku s maloletým dieťaťom. Styk s dieťaťom musí byť realizovateľný za podmienok, ktoré rešpektujú rodičovské práva a sú aj v záujme maloletého dieťaťa.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že vzhľadom na vykonané dokazovanie navrhuje rozhodnutie ako správne potvrdiť.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP a § 62 CMP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

11. Predmetom odvolacieho konania, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, bolo posúdiť správnosť celého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zmenil úpravu styku otca s maloletým spôsobom ako vyplýva z jeho výrokov III. až V. a zároveň počnúc dňom 30.01.2024 zvýšil výživné na maloletého zo sumy vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa na sumu 180 eur mesačne s tým, že otcovi uložil zaplatiť aj ročné výživné za obdobie od 30.01.2024 do 30.04.2025 vo výške 2 149,93 eur a to v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným.

12. Podstatou odvolacích námietok otca boli nedostatky v skutkových zisteniach a nesprávnom právnom posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie. Odvolací súd ale v postupe prvoinštančného súdu žiadne z vytýkaných pochybení nezistil.

13. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

14. Po preskúmaní veci odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a má za to, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, pričom dospel v podstatných veciach k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a ani s prihliadnutím na odvolaciu argumentáciu otca nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od jeho záverov odchýliť. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a vzhľadom k odvolacím námietkam sa žiada doplniť nasledovné:

15. Pokiaľ ide o námietky otca týkajúce sa úpravy jeho styku s maloletým, odvolací súd ich vyhodnotil ako neopodstatnené. V prvom rade treba k odvolaniu uviesť, že v prejednáwanej veci zmena v úprave styku nie je reakciou na negatívne správanie otca voči maloletému, keďže otec sa žiadneho takého nedopustil a nie je ani dôsledkom zmeneného vzťahu medzi nimi. To však neznamená, že existujúca úprava musí naďalej zostať bezo zmeny. I podľa názoru odvolacieho súdu totiž v danom prípade doterajšia úprava styku otca s maloletým už nezodpovedá najlepšiemu záujmu dieťaťa, keďže maloletý má právo tráviť voľnočasové aktivity aj so svojou matkou a nie iba s otcom a stávajúca úprava styku pre toto nedáva priestor. Pri úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu treba vychádzať zo základného postulátu, zakotveného v § 28 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine, v zmysle ktorého rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, teda pri výkone rodičovských práv sú v zásade obaja rodičia rovnocenní. V nadväznosti na uvedené zároveň súdy pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností k dieťaťu musia rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a dbať na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a tiež právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi (§ 24 ods. 5 Zákona o rodine). Maloletý, v tom čase vo veku cca 3 a pol roka, bol na základe schválenej rodičovskej dohody v konaní sp. zn. 8P/176/2022 zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol oprávnený stýkať sa s maloletým každý jeden víkend v roku od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. s výnimkou Vianoc a letných prázdnin, kedy platila osobitná úprava. Od uzavretia takejto dohody rodičov uplynula určitá doba, počas ktorej maloletý vyrástol, má 6 rokov a uvedená úprava styku s otcom už nezodpovedá zmeneným pomerom a najlepšiemu záujmu dieťaťa. S pribúdajúcim vekom dieťaťa sa prirodzene rozširuje okruh jeho záujmov a voľnočasových aktivít a je právom každého z rodičov, aby mohol so svojim dieťaťom voľnočasové aktivity v primeranom rozsahu realizovať, pretože práve takéto spoločne strávené chvíle výrazne napomáhajú budovaniu pevných citových väzieb prostredníctvom spolu prežitých a vzájomne zdieľaných rôznorodých zážitkov. Rodič má práve v čase víkendu možnosť výberu spoločných aktivít, ktoré často cez bežný pracovný týždeň v zásade ani nie sú možné, keďže pracovné dni sú naplnené každodennými povinnosťami nielen pracujúceho rodiča ale aj dieťaťa, navštevujúceho školské zariadenie. Model úpravy styku, pri ktorom jeden z rodičov (matka) má možnosť s maloletým dieťaťom tráviť iba pracovné dni vyplnené rutinnými povinnosťami a druhý z rodičov (otec) má právo profitovať z celoročnej možnosti tráviť aktívne všetky víkendy s maloletým a teda ľubovoľne nakladať s časom stráveným s maloletým, je v hrubej disproporcii s absenciou práva matky na víkendové pobyty dieťaťa u nej. Stávajúca úprava styku nie je namieste, pretože porušuje jednak práva matky na pravidelné a primerané trávenie voľného času s maloletým synom, ako aj právo maloletého A., ktorý má rád tak otca ako aj matku, na pravidelné a primerané trávenie voľného času s matkou). Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď túto disproporcii korigoval novým rozhodnutím o úprave styku otca s maloletým a to tak, že víkendové pobyty dieťaťa rozložil rovnomerne medzi matku a otca a súčasne predĺžil jeho víkendové pobyty u otca o jeden pracovný deň, čím zároveň bude časť pracovných povinností (spojených s návštevou školského zariadenia) prenesená z matky na otca. Uvedená potreba odstránenia aktuálne už nevhodnej úpravy

styku pritom viedla iba k minimálnemu zúženiu počtu dní trávených s otcom a preto v tomto smere námietka otca nebola spôsobilá spochybníť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj argumentáciu odvolateľa týkajúcu sa zvýšenia výživného. Žiada sa zopakovať, že v zmysle § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerane majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že výživné v sume 180 eur zodpovedá schopnostiam a možnostiam otca a zároveň je primerané aj odôvodneným potrebám maloletého A.. Pokiaľ odvolateľ namieta, že súd nesprávne vyhodnotil jeho schopnosti a možnosti, odvolací súd tento názor nezdieľa. Súd prvej inštancie náležite zistil príjmovú situáciu otca i matky aj ich majetkové pomery a svoje závery ohľadom možností a schopností každého z rodičov podložil logickými úvahami a zisteniami majúcimi oporu vo vykonanom dokazovaní. Z dokazovania vyplynulo, že otec v čase posledného rozhodovania o výživnom dosahoval ako živnostník podnikajúci v oblasti stavebníctva príjem 41 429,60 eur a okrem toho mal príjem ako taxikár približne 600 eur mesačne. Podľa daňového priznania za rok 2023 otec dosiahol príjem zo závislej činnosti v sume 6140,50 eur, t.j. 511,70 eur mesačne a zo živnosti dosiahol 500 eur. Aktuálne je zamestnaný ako taxikár, pričom podľa potvrdení od zamestnávateľa mal za rok 2024 dosahovať mesačný príjem 71,44 eur netto a za prvé mesiace roku 2025 príjem 80,84 eur mesačne, pričom ale otec na pojednávaní dňa 18.06.2024 uviedol súdu, že je zamestnaný ako taxikár na dohodu s čistým mesačným príjmom 700-800 eur, čím nielen spochybnil vierohodnosť potvrdení zamestnávateľa ale zároveň vzbudil oprávnené pochybnosti, týkajúce sa skutočne dosahovaných príjmov otca. Vzhľadom na to, že súdu sa skutočné príjmy otca nepodarilo zistiť (keď príjem deklarovaný otcom nebol preukázaný a zároveň príjem potvrdený jeho zamestnávateľom bol zjavne nepravdivý), súd nemohol vychádzať pri určení výživného z reálne dosahovaného príjmu otca. Správne preto prvoinštančný súd, aplikujúc princíp potenciality príjmu povinného rodiča (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) vychádzal z príjmu, ktorý otec (potencionálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Zohľadniac u otca jeho vek, viacročné pracovné skúsenosti a prax taxikára, vychádzal preto správne prvoinštančný súd z výšky mzdy, ktorú by podľa verejne dostupných informácií zverejnených na portáli E. mohol otec v jeho profesii dosahovať a to základný minimálny čistý plat cca 950 eur, s ktorým postupom sa odvolací súd stotožňuje. Tvrdenie otca, že práve od piatka do nedele, ktoré dni sú pre taxikárov najbonitnejšie, nemôže pracovať z dôvodu permanentnej víkendovej starostlivosti o maloletého syna, už nemôže obstať vzhľadom na zmenu úpravy styku tak ako je uvedené vyššie. Žiada sa dodať, že rodič je povinný zariadiť sa tak, aby mohol plne využívať svoje schopnosti a možnosti pokiaľ má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. Ak otec nie je schopný dosahovať primerané príjmy aby mohol svojho syna živiť, je namieste, aby zvážil iný spôsob obstarávania príjmov než doteraz.

18. Následné stanovenie výšky výživného bolo plne v súlade s obvyklou praxou súdov, keď v zmysle dlhodobej rozhodovacej praxe tunajšieho krajského súdu sa výživné určuje obvykle v rozsahu cca 20% až 30% z priemerného čistého mesačného príjmu povinného na všetky výživou odkázané osoby s prihliadnutím na osobitosti každého prípadu (najčastejšie vek dieťaťa, mimoriadne zvýšenie nákladov na výživu zo zdravotných alebo iných dôvodov, miera osobnej starostlivosti rodiča o dieťa, prispievanie nad rámec súdom určeného výživného a pod.), čo pri zohľadnení potencionálneho príjmu otca vo výške 950 eur predstavuje u neho minimálnu výšku výživného na syna A. okolo 190 eur. Primeranosť sumy výživného 180 eur vyplýva potom aj z Metodiky pre výpočet výživného zverejnenej Ministerstvom spravodlivosti SR, v zmysle ktorej v prípade existencie jednej vyživovacej povinnosti ako má otec voči maloletému A., predstavuje primerané výživné na toto jedno dieťa predškolského veku podiel z jeho priemerného čistého mesačného príjmu vo výške 18%, čo je cca 171 eur z príjmu otca. I z uvedeného je zrejme, že aj pokiaľ súd berie do úvahy ako pomocné kritérium uvedenú metodiku,

ktorá má však iba odporúčací charakter, je treba považovať súdom určené výživné za primerané a zohľadňujúce aj ostatné osobitosti prípadu a to najmä odôvodnené potreby dieťaťa, mieru osobnej starostlivosti každého rodiča, príjmové pomery matky.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil vrátane závislých výrokov VI. a VII. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s § 396 CSP o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

20. Pokiaľ ide o výrok II. (týkajúci sa zročného výživného) a výroky IV. a V. (týkajúce sa osobitnej úpravy styku otca s maloletým v čase vianočných sviatkov a letných prázdnin), tieto považoval odvolací súd rovnako za správne, avšak nevidel potrebu bližšie sa nimi zaoberať. Hoci totiž odvolanie otca smerovalo i proti týmto výrokom, odvolateľ vo vzťahu k nim nepoužil žiadnu relevantnú argumentáciu, s ktorou by bolo potrebné sa vysporiadať.

21. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.